

SPREMEMBE ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST IN PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST

Pojasnilo DURS, št. 4230-474/2010, 3. 1. 2011

V Uradnem listu RS, št. 85/10 je bil dne 29. 10. 2009 objavljen Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost, s katerim se **od 1. 1. 2011** dopolnjuje in spreminja vsebina veljavnega Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 10/10 – UPB2).

Spremenjen in dopolnjen je bil tudi Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09 in 27/10), te spremembe in dopolnitve pa so bile objavljene dne 23. 12. 2010 v Uradnem listu RS, št. 104/10.

V Uradnem listu RS št. 110 je bil dne 31. 12. 2010 objavljen Pravilnik o spremembi Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost, ki se nanaša le na spremembo 54.b člena. Ta pravilnik le popravlja napako v pravilniku, objavljenem v Uradnem listu RS št. 104/10.

V nadaljevanju najprej pojasnjujemo obsežnejše spremembe in dopolnitve na področju DDV zakonodaje, nato pa še druge spremembe in dopolnitve.

1. Kraj dobave plina in električne energije (22. člen ZDDV-1)

Tudi za uvoz in dobavo zemeljskega plina po plinovodih, ki niso del distribucijskega sistema, in tudi za plinovode transportnega sistema, po katerih potekajo čezmejne transakcije po plinovodih, je kraj dobave tam, kjer ima davčni zavezanec – preprodajalec sedež ali stalno poslovno enoto. Za zemeljski plin, električno energijo ter energijo za ogrevanje in hlajenje, ki se štejejo za blago, je zagotovljena enaka davčna obravnava.

2. Sprememba pri določanju kraja obdavčitve pri storitvah s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih in podobnih prireditvev (29. člen ZDDV-1)

Sprememba uvaja drugačno obravnavo vstopnin ter ostalih storitev s tega področja. *Opravljanje storitev, vključno s pomožnimi, s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih ali podobnih prireditvev, kot so sejmi in razstave, vključno s storitvami organizatorjev teh prireditvev, opravljenih **davčnim zavezancem**, se obdavči po **splošnem pravilu** (to pomeni, da je kraj opravljanja storitev, ki jih prejme davčni zavezanec, ki deluje kot tak, kraj, kjer ima ta davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti). Pri vstopninah za te prireditve in storitvah, ki so z vstopninami povezane, se za kraj opravljanja šteje kraj, kjer prireditev dejansko poteka, kadar je prejemnik **davčni zavezanec**.*

*Če pa je prejemnik teh storitev **fizična oseba**, so obdavčene tam, kjer se te dejavnosti dejansko izvajajo.*

3. Predplačila (33.a člen ZDDV-1, besedilo v celoti preneseno iz 36.c člena pravilnika, ki je črtan)

Določeno je, da mora davčni zavezanec, ki je določen kot plačnik DDV na podlagi 76.a člena ZDDV-1, od danih predplačil obračunati DDV na dan izvršitve predplačila. Prejemnik

plačila (izvajalec storitve) v tem primeru ni dolžan obračunati DDV od prejetega plačila. Sprememba ne prinaša vsebinskih sprememb.

4. Sprememba davčne stopnje za stanovanja ((11) in (11a) točka Priloge 1 k ZDDV-1 ter 54. in 54.a člen pravilnika)

S potekom prehodnega obdobja 31. decembra 2010 se odpravlja nižja 8,5 % stopnja DDV od stanovanjskih objektov, ki se ne gradijo in dobavljajo v okviru socialne politike. Tako so od 1. 1. 2011 dalje še naprej po nižji davčni stopnji obdavčena:

- stanovanja, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za trajno bivanje, ter deli teh objektov, če *so del socialne politike*, vključno z gradnjo, obnovo in popravili le-teh (11. točka Priloge 1 k ZDDV-1) ter
- obnova in popravila zasebnih stanovanj, razen materialov, ki predstavljajo bistveni del vrednosti,

medtem ko je dobava in gradnja stanovanj, ki niso del socialne politike, obdavčena po splošni davčni stopnji.

Kaj se šteje za stanovanjski objekt, ki je del socialne politike države, z EU predpisi ni opredeljeno, zato vsaka posamezna država članica lahko ta pojem opredeli v svojih predpisih. V skladu s 54. členom pravilnika se za namene DDV šteje, da so del socialne politike tista stanovanja, namenjena za trajno bivanje, katerih površina ne presega 120m² v večstanovanjskih hišah oziroma 250m² uporabne površine stanovanja v individualnih hišah.

Pravilnik nas v 54. členu v zvezi z natančnejšo razmejitvijo enostanovanjskih in večstanovanjskih objektov, vključno z opredelitvijo uporabne površine, napotuje na enotno klasifikacijo vrst objektov (CC-SI). Način določitve uporabne površine je razviden tudi iz metodološkega navodila »Razvrstitev vrste prostorov glede na namen uporabe«, objavljen na spletnih straneh Geodetske uprave Republike Slovenije: http://www.gu.gov.si/si/zakonodaja_in_dokumenti/materialni_predpisi/zen0/.

V pravilnik je iz Stanovanjskega zakona – SZ-1 (Uradni list RS, št. 69/03, 18/04 – ZVKSES, 47/06 – ZEN in 57/08) v celoti prenesena opredelitev stanovanjskih stavb za posebne namene, vendar pa v zvezi z določanjem davčne stopnje ne gre za vsebinsko spremembo.

Če so stanovanja ali drugi objekti, ki so del socialne politike, sestavni del poslovnih stavb ali stanovanj, od katerih se v skladu z 11. točko priloge I k ZDDV-1 nižja stopnja DDV ne uporablja, se nižja stopnja uporabi v pripadajočem deležu.

V skladu z novim 54.a členom pravilnika se DDV po nižji stopnji obračunava od obnove in popravil stanovanjskih objektov ali njim pripadajočih delov, ki niso del socialne politike, kadar so zaračunani neposredno investitorju, in se te storitve uvrščajo pod šifro F/GRADBENIŠTVO standardne klasifikacije dejavnosti, razen novogradnja.

Če v vrednosti obnove in popravil teh stanovanj vrednost dobavljenih materialov presega 50 % celotne vrednosti opravljene storitve brez DDV, se šteje, da gre za dobavo blaga in ne za opravljanje storitev obnove in popravil. *Vendar se to pravilo upošteva le za namene določitve davčne stopnje, ne pa tudi za določitev kraja obdavčitve.*

Tako se po 1. 1. 2011 še naprej od storitev obnove in popravil *vseh stanovanj* obračunava DDV po nižji davčni stopnji, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- storitve so zaračunane neposredno investitorju,
- gre za storitve, ki se uvrščajo pod šifro F/GRADBENIŠTVO standardne klasifikacije dejavnosti,
- pri stanovanjih, ki *niso* del socialne politike, pa je pomembno še, da
 - ne gre za storitve novogradnje in
 - da vrednost dobavljenih materialov ne presega 50 % celotne vrednosti opravljene storitve brez DDV.

5. Oproščene poštno storitve (17. točka prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 in 70.a člen pravilnika ter 5. točka 44. člena ZDDV-1)

Vključena je oprostitvev plačila DDV od univerzalnih poštnih storitev. Kot univerzalna storitev v skladu s 3. členom Zakona o poštnih storitvah se izvajajo naslednje poštno storitve: sprejem, usmerjanje, prevoz in dostava poštnih pošilk do mase 2 kg, sprejem, usmerjanje, prevoz in dostava poštnih paketov do mase 10 kg, storitev priporočene in vrednostne poštno pošiljke in prenos poštnih pošilk za slepe in slabovidne.

V zakon je vključena tudi oprostitvev plačila DDV od dobave poštnih znamk po nominalni vrednosti, ki se v Sloveniji uporabljajo kot plačilo za navedene poštno storitve. S tem je opravljena dokončna uskladitev z določbama Direktive Sveta 2006/112/ES, ki države članice zavezuje, da v zvezi z navedenimi storitvami in poštnimi znamkami določijo oprostitvev plačila DDV.

6. Postopek 42 – oprostitvev pri uvozu blaga, če gre blago v drugo državo članico (50. člen ZDDV-1; 3., 80., 131., 154. in 159. člen pravilnika)

V zakonu so določeni pogoji za uporabo oprostitvev DDV pri uvozu blaga, ki mu sledi dobava ali prenos blaga znotraj Skupnosti. Gre za poenostavljen postopek za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, da mu v trenutku uvoza blaga v Slovenijo ni treba plačati DDV od uvoza blaga, če lahko dokaže, da bo to blago prepeljano prejemniku iz druge države članice. Po splošni ureditvi bi namreč moral tak davčni zavezanec obračunati DDV od uvoza blaga, ki bi ga uveljavljal kot odbitek DDV in zahteval vračilo po obračunu DDV. Pri dobavi ali prenosu tega blaga v drugo državo članico pa bi uveljavljal oprostitvev plačila DDV od dobave blaga v drugo državo članico. *Uvoznik, ki v Sloveniji nima sedeža, ima pa sedež v drugi državi članici, mora v trenutku uvoza pristojnemu carinskemu organu zagotoviti dokazilo, da je uvoženo blago namenjeno, da se odpelje ali odpošlje iz Slovenije v drugo državo članico, svojo identifikacijsko številko za DDV, ki jo izda davčni organ v Sloveniji, ali identifikacijsko številko za DDV svojega davčnega zastopnika, ki je dolžan plačati DDV, ter identifikacijsko številko za DDV prejemnika blaga, ki mu je blago dobavljeno, izdano v državi članici, ali svojo identifikacijsko številko za DDV, izdano v državi članici, v kateri se odpošiljanje konča.*

Podrobnejše pojasnilo glede uvoza blaga, ki mu sledi dobava ali prenos blaga znotraj Skupnosti, je objavljeno na [spletni strani Davčne uprave RS](#).

7. Odbitek DDV pri nepremičninah, namenjenih za poslovne in neposlovne namene (nov 63.a člen ZDDV-1)

Nov 63.a člen ZDDV-1 pojasnjuje uveljavljanje pravice do takojšnjega odbitka za nabavo nepremičnine in z nepremičnino povezanih izdatkov, ki je namenjena tako poslovni kot neposlovni rabi. Določba sledi temeljnemu pravilu glede pravice do odbitka DDV, in sicer

da ta pravica velja samo, če davčni zavezanec uporablja blago in storitve za poslovno dejavnost.

V skladu s to določbo bo davčni zavezanec začetni odbitek določil sam glede na njegovo predvideno uporabo nepremičnine za poslovno ali neposlovno rabo, pri čemer pa bo moral v okviru poslovne rabe razlikovati še med transakcijami, pri katerih DDV lahko odbije, in transakcijami, pri katerih DDV ne sme odbiti.

Če se bo delež uporabe nepremičnine pozneje spremenil, se bo popravek opravil na način, kot določajo členi glede popravka prvotnega odbitka DDV, popravka odbitka DDV pri osnovnih sredstvih in prodaje osnovnih sredstev v obdobju popravkov (68., 69. in 70. člen ZDDV-1).

8. Črtanje 71. člena ZDDV-1

S črtanjem tega člena se upošteva praksa izvajanja glede priznavanja pravice do odbitka DDV pred identifikacijo za namene DDV, kar zadeva že kupljena osnovna sredstva in zaloge blaga, ki jih bo davčni zavezanec uporabil za opravljanje dejavnosti, od katere bodo morali obračunavati DDV. Pravica do odbitka DDV se tako lahko prizna tudi davčnemu zavezancu, ki se (še) ni dolžan identificirati za namene DDV, ker še ne dosega praga za obvezno identifikacijo (če bo davčni organ po natančnem pregledu vseh okoliščin ugotovil, da so izpolnjeni vsi predpisani pogoji za odbitek DDV ter, da davčni zavezanec ni deloval z goljufivim namenom).

9. Davčni zastopnik kot plačnik DDV (drugi odstavek 76. člen ZDDV-1)

V primerih, ko je plačnik DDV na podlagi 1. do 5. točke prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 davčni zavezanec, ki ima sedež v tretji državi ali na tretjem ozemlju, **mora** tak davčni zavezanec imenovati davčnega zastopnika kot osebo, ki mora plačati DDV, razen v primeru, ko tak davčni zavezanec uporablja posebno ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža znotraj Unije, in opravljajo elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci. Tak davčni zavezanec ne more imenovati davčnega zastopnika.

10. Uporaba mehanizma obrnjene davčne obveznosti za prenos pravic do emisije toplogrednih plinov (nova e točka 76.a člena ZDDV-1)

Predvidena je možnost za začasno (do 30. junija 2015) uporabo mehanizma obrnjene davčne obveznosti za prenos pravic do emisije toplogrednih plinov, na podlagi katerega mora DDV namesto dobavitelja plačati prejemnik storitev. Dobavitelj kupcem, ki so zavezanci za DDV, ne zaračuna DDV, pač pa mora DDV obračunati in plačati kupec. V kolikor so kupci davčni zavezanci s polno pravico do odbitka, DDV prijavijo in odbijejo istočasno, ne da bi ga dejansko plačali državi ter tako tudi ne zahtevajo vračila DDV, zato je teoretična možnost goljufije odpravljena. Po veljavni ureditvi mora namreč DDV obračunati dobavitelj, ki pa v primerih goljufij izgine in ne plača DDV v proračun, kupcu pa pusti veljaven račun, na podlagi katerega si le ta odbija vstopni DDV.

11. Uporaba instituta solidarne odgovornosti (76.b člen ZDDV-1)

Solidarna odgovornost je bila v ZDDV-1 uvedena z novelo ZDDV-1, ki je začela veljati 1. januarja 2010. Institut solidarne odgovornosti omogoča, da v določenih primerih za plačilo DDV poleg dobavitelja blaga oziroma storitev odgovarja tudi oseba, ki ji je bilo dobavljeno blago oziroma za katero je bila opravljena storitev.

S popravkom besedila prvega odstavka 76.b člena ZDDV-1 se natančneje določa, da sta za plačilo DDV odgovorna tako dobavitelj kot kupec, če iz objektivnih okoliščin izhaja, da sta vedela oziroma bi morala vedeti, da sodelujeta pri transakcijah, katerih namen je izogibanje plačilu DDV.

Noveliran prvi odstavek 76.b člena ZDDV-1 ne nalaga davčnim zavezancem solidarne odgovornosti za ves neplačani DDV davčnega zavezanca iz kateregakoli posla takega davčnega neplačnika. S popravkom besedila prvega odstavka se le natančneje določa, da sta za plačilo DDV odgovorna tako dobavitelj kot kupec, saj so bile v praksi ugotovljene zlorabe sistema DDV. Vsebinsko dejansko ni nobene spremembe:

- dobavitelj je tako ali tako odgovoren v prvi vrsti,
- kupec pa, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.

Noveliran drugi odstavek 76.b člena ZDDV-1 pa pomeni vsebinsko spremembo, saj je sedaj določeno, da mora davčni organ obvestiti davčnega zavezanca o svoji ugotovitvi, da je dobava blaga ali storitev sestavni del transakcij, katerih namen je izogibanje plačilu davka, medtem ko je do sedaj davčni organ o tem obveščal po svoji presoji.

Druge spremembe zakona

- V celotnem zakonu se posledično zaradi uveljavitve Lizbonske pogodbe, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji in Pogodbo o ustanovitvi Evropske Skupnosti, beseda »Skupnost« nadomešča z besedo »Unija«.
- Davčna osnova pri ponovnem uvozu blaga, ki je bilo začasno izvoženo iz Unije na oplemenitenje na podlagi pogodbe o oplemenitenju, potem, ko je bilo zunaj Unije popravljeno, predelano, obdelano oziroma obnovljeno za račun izvoznika, je vrednost popravila, predelave, obdelave oziroma obnove, **če je prejemnik blaga oseba, ki je začasno izvozila blago**. Ne gre za vsebinsko spremembo, je pa jasneje zapisano, da je zagotovljena enaka DDV obravnava teh transakcij ne glede na to, da je oplemenitenje opravljeno na ozemlju Slovenije ali zunaj Unije.
- Skupna podjetja, katerih naloga je izvajanje politike Unije, se pri uvozu blaga obravnavajo enako kot mednarodne organizacije (6.a in 7. točka 50. člen ZDDV-1). Določa se tudi oprostitev plačila DDV za dobave blaga ali storitev skupnim podjetjem, katerih naloga je izvajanje politike Unije (aa) točka prvega odstavka 54. člen ZDDV-1).
- Pri vračilih DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v Sloveniji (davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici ali v tretji državi), se dodaja možnost izdaje odločbe s skrajšano obrazložitvijo. Ta možnost se lahko uporabi tako v primerih, ko se zahtevku za vračilo DDV v celoti ugotovi, kot tudi v primerih, če se zahtevek zavrne ali delno zavrne.
- Novost je tudi, da se uporaba 76.a člena ZDDV-1 v zvezi z dobavami odpadkov omeji na dobave in predelave odpadkov iz železnih in barvnih kovin.
- Predpisana je elektronska predložitev zahtevka za izdajo identifikacijske številke za namene DDV (78. člen ZDDV-1).
- Davčnega zavezanca se kaznuje za hujši prekršek tudi, če ne predloži obračuna na predpisan način, to je elektronsko (do sedaj le v primerih, če ni predložil, ni predložil v predpisanem roku ali v obračunu ni izkazal predpisanih podatkov).

- Pri popravljanju davčne osnove v tekočem obračunu DDV zaradi popravka napake iz obračuna DDV za preteklo davčno obdobje se ne obračunavajo zamudne obresti, temveč obresti, ki se obračunavajo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek za samoprijavo.
- Podaljšan je rok za oddajo zahtevkov za vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici za leto 2009, in sicer do 31. 3. 2011.
- Vključeni so tudi nekateri tehnični in redakcijski popravki.

Druge spremembe pravilnika

• Črtan 33.a člen pravilnika:

Slovenski davčni zavezanec, ki je prejemnik storitve od davčnega zavezanca iz druge države članice in izvrši predplačilo, od danega predplačila *ne obračuna DDV*. Prav tako slovenski davčni zavezanec, ki opravlja storitve davčnemu zavezancu, ki deluje kot tak v drugi državi članici, in prejme predplačilo, od prejetega plačila ne obračuna DDV (kraj opravljanja storitve je sedež prejemnika), prav tako *o prejetem predplačilu ne poroča v RP-O*. Dopolnjeno je navodilo za izpolnjevanje rekapitulacijskega poročila (v rekapitulacijsko poročilo se ne vpisujejo vrednosti prejetih predplačil za dobave blaga in storitev davčnim zavezancem v druge države članice).

• Dodan drugi odstavek 34. člena pravilnika:

Dodana je pojasnjevalna določba glede obveznosti obračuna DDV za primere, ko se vračljiva embalaža vodi evidenčno, in pride do prekinitve poslovnega sodelovanja med dobaviteljem blaga v vračljivi embalaži in uporabnikom ali uporabniki (npr. zaradi likvidacije, stečaja, prenehanja poslovanja, uničenja vračljive embalaže itd.), ne da bi bila vračljiva embalaža vrnjena. V teh primerih nastane obveznost obračuna DDV najpozneje zadnji dan davčnega obdobja, v katerem pride do prekinitve poslovnega sodelovanja.

• Sprememba drugega odstavka 57. člena pravilnika:

Z dodanim besedilom je dodatno pojasnjeno, da se DDV od uporabe športnih objektov ne obračunava po nižji davčni stopnji, če upravljavec športnega objekta športni objekt za plačilo oddaja davčnim zavezancem, ki športni objekt uporabljajo za nadaljnje trženje.

• Sprememba prvega odstavka 107. člena pravilnika:

Sprememba prvega odstavka 107. člena pravilnika je redakcijske narave, in sicer gre za poenotenje izraza »upravljavec nepremičnin«, ki je uporabljen tudi v tretjem odstavku 127.a člena pravilnika.

• Sprememba prvega odstavka 108. člena pravilnika:

V skladu s spremembo prvega odstavka 108. člena pravilnika mora davčni zavezanec dobavitelja obvestiti o zmanjšanju odbitka DDV v tistem davčnem obdobju, v katerem je odbitek DDV dejansko popravil, zmanjšal. Davčni zavezanec je dolžan zmanjšati odbitek DDV v tistem davčnem obdobju, v katerem prejme zahtevo dobavitelja.

- **Sprememba tretjega odstavka 127.a člena pravilnika:**

Določba prvega odstavka tega člena (plačnik DDV na podlagi 76.a člena ZDDV-1) se ne nanaša na davčnega zavezanca, ki naroča blago in storitve iz 76.a člena ZDDV-1 preko upravljavcev nepremičnin, ki delujejo v njegovem imenu in za njegov račun.

Krog davčnih zavezancev, ki jim ni treba obračunati in plačati DDV od prejetega blaga ali opravljenih storitev iz 76.a člena ZDDV-1, ker naročajo blago in storitve iz 76.a člena ZDDV-1 preko oseb, ki delujejo v njihovem imenu in za njihov račun, je zožan zgolj na primere upravljavcev nepremičnin.

- **Sprememba (črtanje) 128.a člena pravilnika:**

Določba tega člena je sedaj v celoti zajeta v drugem odstavku 77. člena ZDDV-1, zato v pravilniku ni več potrebna.

- **Spremembe 129. in 133. člena pravilnika:**

Spremembe 129. in 133. člena pravilnika predstavljajo uskladitev s spremembo 78. člena ZDDV-1, na podlagi katere je določeno elektronsko predlaganje zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV. Davčni zavezanec v skladu s temi spremembami pravilnika elektronsko vloži zahtevek na obrazcu DDV-P2 oziroma DDV-P3.

- **Sprememba tretjega odstavka 132. člena pravilnika:**

Davčnemu zavezancu, ki se je identificiral za namene DDV ker opravlja storitve iz prvega odstavka 25. člena ZDDV-1 na ozemlju druge države članice ali ker prejema storitve iz prvega odstavka 25. člena ZDDV-1 od davčnih zavezancev, ki nimajo sedeža v Sloveniji, in ki ne namerava več opravljati oziroma prejemati teh storitev, preneha identifikacija za namene DDV na njegovo zahtevo.

- **Sprememba 136. člena pravilnika:**

V skladu s spremembo tega člena pravilnika se pogoji glede predhodno sklenjenega pisnega dogovora za izdajo računa v imenu in za račun dobavitelja nanašajo zgolj na dobavitelja in kupca, ne pa na tretjo osebo. V skladu z 81. členom ZDDV-1 lahko račun v imenu in za račun dobavitelja izda tudi tretja oseba, pravilnik pa s spremembo tega člena ne določa več obveznosti predhodne sklenitve pisnega dogovora s tretjimi osebami.

Pravilnik v spremenjenem petem odstavku 136. člena določa še, da je lahko pri odkupu vračljive embalaže račun izdan v imenu in za račun uporabnika, identificiranega za namene DDV, brez predhodno sklenjenega pisnega dogovora.

- **Sprememba drugega odstavka 144. člena pravilnika:**

Spremeni se rok, do katerega ni treba, da davčni zavezanec izda račun za prejeto predplačilo. Če izda račun za opravljeno dobavo blaga ali storitev do roka za predložitev obračuna DDV za davčno obdobje, v katerem je prejel predplačilo, mu ni treba izdati računa za predplačilo.

- **Sprememba 156. člena pravilnika:**

Dodan je nov šesti odstavek, ki določa, da se davčnemu zavezancu, ki se mu med letom spremeni davčno obdobje iz trimesečnega v mesečno, zaradi opravljanja transakcij znotraj Unije, za katere je dolžan predlagati rekapitulacijsko poročilo, v naslednjem

tekočem koledarskem letu davčno obdobje spremeni v koledarsko trimesečje, če v preteklem koledarskem letu ni presegel obdavčljivega prometa iz drugega odstavka 89. člena ZDDV-1, dokler ne začne opravljati transakcij znotraj Unije, za katere je dolžan predlagati rekapitulacijsko poročilo.

- **Sprememba drugega odstavka 159. člena pravilnika:**

Davčni zastopnik, ki ga je imenoval davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ima pa sedež v drugi državi članici, mora v obrazcu RP-O navesti identifikacijsko številko za DDV zastopane osebe (če ta ni identificirana za namene DDV v Sloveniji, navede identifikacijsko številko za DDV, pod katero je identificirana za namene DDV v državi članici sedeža) in izkazati podatke o dobavah blaga znotraj Unije, ki jih opravi ta oseba.

- **Spremembe v zvezi z zahtevkom za izdajo identifikacijske številke –
Obrazec DDV-P3**

V obrazcu DDV-P3 se dodatno pojasnjuje, da tudi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ki v Sloveniji opravlja uvoz blaga po postopku 42 ali 63 in imenuje davčnega zastopnika, v obrazcu izpolni tudi podatke o davčnem zastopniku.